

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211200215
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8211200215.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863, zast. Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 477,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/55/2011-74 zo dňa 21.05.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, na strane žalovaného do konania.

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta so sídlom AK v Stropkove trovy odvolacieho konania, a to vo výške 29,08 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 146,20 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 39 ods. 1; 48; 107 ods. 1; 457 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že prihladol na vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania uplatnenej pohľadávky. Z vykonaných dôkazov zistil, že žalobca odstúpil od zmluvy so žalovaným ku dňu 26.04.2008. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Žalobcovi tak vzniklo právo na

vydanie bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola podaná na súd dňa 17.01.2011, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby.

Vznesenú námietku premlčania považoval prvostupňový súd za dôvodnú, preto žalobu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že úspešný žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil, preto mu ich nepriznal.

Žalobca bol v konaní neúspešný, preto na náhradu trov konania nemá právo.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý do konania vstúpil a v konaní mal plný úspech, priznal trovy konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Takto vedľajšiemu účastníkovi priznal odmenu za 3 úkony právnej pomoci po 33,20 eur, pričom tarifnú hodnotu veci určil na 477,89 eur, a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 09.12.2011, účasť na pojednávaní dňa 20.12.2011; 3 x 7,41 eur režijný paušál a 20% DPH v sume 24,37 eur.

Celkom teda súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy vo výške 146,20 eur, pričom konštatoval, že povinnosť žalobcu zaplatiť tieto trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 146,20 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Citujúc ustanovenia §§ 205 ods. 2 písm. d), f); 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, odvolávajú sa na Smernicu 98/27/ES a na rozhodnutia Okresného súdu Košice vo veci sp. zn. 17C/98/2012 zo dňa 27.02.2012 a Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 zo dňa 18.01.2012, žalobca v odvolaní uviedol, že ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje súdu zmierniť dôsledky právnych noriem, upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. V danom prípade ide o výnimočné okolnosti, hodné osobitného zreteľa.

Zmluva o pripojení bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá dňa 29.10.2007, keď sa smernice Európskej únie o spotrebiteľoch implementovali do slovenskej právnej úpravy a nedal sa predpokladať právny vývoj v tejto oblasti, pretože implementácia smerníc nebola zavŕšená. Súdna prax sa v tejto oblasti ustálila iba za posledný rok, a tak sa zjavne zmenili pomery, za ktorých bola zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzavretá a žalobca nemal možnosť na danú zmenu žiadnym spôsobom reagovať.

Podľa žalobcu mal súd prvého stupňa prihliadať na správanie účastníkov počas sporu, ako aj na účelnosť vynaložených trov. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností, súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.

Ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku rieši situáciu, ak sú trovy vedľajšieho účastníka neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník sám navrhol svoj vstup do konania, pričom sa odvolával na ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a skutočnosť, že vedľajší účastník je spotrebiteľským združením. Na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, a to z dôvodov, že z dôvodovej správy k zák.

č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, vyplýva, že cieľom úpravy, obsiahnutej v ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, bolo umožnenie vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalobcu. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie, alebo predmet činnosti, záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane žalobcu) ako vedľajší účastníci. Uvedené závery vyplývajú aj z ustanovení § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa a zo Smernice 98/27/ES. Vedľajší účastník môže vstupovať do konaní, resp. podávať žaloby len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, čo znamená, že môže vstupovať do konaní, v ktorých sa bude spotrebiteľ domáhať ochrany práva spotrebiteľov na strane žalobcu, resp. spotrebiteľské združenie je oprávnené podávať návrhy na začatie konania vo veciach ochrany práv spotrebiteľov. Má sa jednať o žaloby, resp. konania, ktorých predmetom bude ochrana práv spotrebiteľov a nie individuálne prípady ochrany práv jedného spotrebiteľa. Predmetom konania však nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe.

Žalobca ďalej namietal, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez toho, aby mal akýkoľvek vzťah k žalovanému, resp. aby si bol žalovaný takéhoto vstupu vedomý. Žalovaný sa neobrátil na združenie za účelom pomoci v konaní, nemal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a ani neprejavil vôľu, že má záujem o jeho vstup do konania. Spotrebiteľské združenie, ktorého samotná existencia predpokladá dostatok odborných vedomostí a znalostí, potrebných na ochranu práv spotrebiteľov v súdnom konaní, keďže jeho predmet činnosti spočíva v ochrane spotrebiteľských práv, by malo byť samo schopné zabezpečiť ochranu práv spotrebiteľov. Dôvodom zastúpenia spotrebiteľského združenia advokátom nie je ochrana spotrebiteľa, ale dosiahnutie zisku z priznanej náhrady trov konania a „ochrana spotrebiteľa“ je len prostriedkom na dosiahnutie ich primárneho záujmu, dosiahnutie zisku, na ktoré využívajú legislatívnu medzeru. Vstup združenia na ochranu spotrebiteľa do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je účelné, avšak nie s cieľom chrániť spotrebiteľa, ale s cieľom priznania trov právneho zastúpenia.

Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že podľa platnej úpravy ako aj rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie, je sudca všeobecného súdu povinný ex offio prihliadať na nečestné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čo zabezpečuje, že spotrebiteľ bude mať vždy účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv. Súd je povinný ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, teda vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnym prínosom pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, čo súdy v praxi aj robia.

Vzhľadom na uvedené je podľa oprávneného takáto činnosť spotrebiteľského združenia v rozpore s ust. § 5 zákona o združovaní občanov, nakoľko takouto činnosťou združenia dochádza k výkonu činnosti štátnych orgánov. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia Ministerstvom hospodárstva SR vo výške 4 000,- eur a poskytnutými dotáciami hradí jednak výdavky spotrebiteľského združenia a zároveň by dotácie mali podporovať odbornosť spotrebiteľského združenia v oblasti ochrany spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hradená účasť spotrebiteľského združenia v konaní, pričom nie je možné predpokladať, že by dotácia do štátneho rozpočtu bola vrátená. Dotáciu zo štátneho rozpočtu je potrebné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie trov súdom.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému náhradu trov neprizná.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Vo vyjadrení uviedol, že združenia na ochranu spotrebiteľov majú v súlade so zákonom právo chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov. Občianske združenia si v prevažnej miere zakladajú samotní občania, poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmluvách, často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany

spotrebiteľov na súdoch. Ak žalobca argumentuje, že Ministerstvo hospodárstva SR udelilo niektorým združeniam dotáciu, táto bola schválená vo výške 4 000,- eur, ale reálne bolo vyplatených len 1000,- eur a takýto finančný príspevok pri objeme činnosti, vykonávanej Združením na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštové výdavky. Nie je však zrejmé, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, prípadne z prostriedkov Združenia. V dôsledku kvalifikovanej obrany, poskytnutej žalovanému prostredníctvom Združenia, bol spotrebiteľ v konaní úspešný. Účelnosť vynaložených trov na právnu pomoc možno všeobecne odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Súd prvého stupňa pri priznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie a s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p. Vedľajší účastník môže preukázať, že vo viacerých súdnych sporoch pôsobil jeho vstup do konania pre žalobcov odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatneného nároku, vzali svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadali zastaviť. Vo viacerých prípadoch došlo k späťvzatiu návrhu až po vydaní platobného rozkazu, alebo rozsudku, ktorým boli žalobcoví súdom priznané uplatňované nároky. Z uvedeného vyplýva, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je dostatočne účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľov v súdnych konaniach. Združenie je zložené prevažne z laikov v oblasti práva a proti dodávateľom má právo vystupovať na základe princípu rovnosti zbraní. Preto je zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní právne zastúpenie realizovať. Je za hranicou rozumného upierať Združeniu právo na náhradu trov za právne zastúpenie v úspešnom súdnom konaní a zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý, hájil svoje záujmy a v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z toho dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Vedľajší účastník si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to celkom vo výške 29,08 eur, pozostávajúcich z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,60 eur, režijného paušálu vo výške 7,63 eur a z 20% DPH vo výške 4,85 eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 477,89 eur s príslušenstvom ako pohľadávka žalovaného zo Zmluvy o pripojení, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.10.2007.

Dňa 13.07.2011 doručilo súdu prvého stupňa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, oznámenie o jeho vstupe do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa oznámil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného žalobcovi dňa 18.11.2011 a zároveň žalobcu a žalovaného poučil o tom, že o prípustnosti vedľajšieho účastníka rozhoduje súd len na návrh.

Dňa 12.12.2011 doručil vedľajší účastník súdu prvého stupňa vyjadrenie k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania pohľadávky uplatnenej žalobcom. Vedľajší účastník žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu trovy právneho zastúpenia, celkom vo výške 146,20 eur, ktoré vyčíslil v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 16.04.2012.

Vedľajšiemu účastníkovi bola súdom prvého stupňa priznaná na trovách konania odmena za 3 úkony právnej pomoci po 33,20 eur, pričom tarifnú hodnotu veci určil na 477,89 eur, a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 09.12.2011, účasť na pojednávaní dňa 20.12.2011; 3 x 7,41 eur režijný paušál a 20% DPH v sume 24,37 eur.

Celkom teda súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy vo výške 146,20 eur.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení zmien a doplnkov).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že podaním zo dňa 13.07.2011 (na č. I. 36 spisu) Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo, že vstupuje do konania na podporu žalovaného Petra Fertala ako vedľajší účastník.

Spolu s predmetným podaním doručilo Združenie súdu prvého stupňa aj plnomocenstvo, udelené združením advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi dňa 01.06.2011.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného. V súvislosti s konaním si uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení. Žalobca proti vstupu uvedeného vedľajšieho účastníka do konania v konaní pred prvostupňovým súdom nenamietal.

Námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania vzniesol žalobca v odvolacom konaní, preto o vstupe vedľajšieho účastníka do konania rozhodol odvolací súd, ktorý v tejto súvislosti skúmal, či boli naplnené zákonné predpoklady na vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Odvolací súd pri tomto skúmaní zistil, že v danom prípade boli naplnené podmienky vstupu Združenia do konania na strane žalovaného. Ide o sporové konanie, v ktorom účastníci vystupujú v postavení navrhovateľa a odporcu - spotrebiteľa, kedy je naplnený predpoklad jeho účasti v konaní, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona o ochrane spotrebiteľov).

Preto odvolací súd rozhodol o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov do konania na strane žalovaného.

Keďže predmetom odvolacieho konania bol iba výrok o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, výrok o zamietnutí žaloby a výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným sa stali právoplatnými (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na skutočnosť, že k zamietnutiu žaloby došlo v dôsledku účinnej námietky vedľajšieho účastníka o premičaní nároku, uplatneného žalobcom, odvolací súd konštatuje, že správne postupoval prvostupňový súd, keď o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi, stojacemu na strane úspešného žalovaného.

Žalovaný si trovy konania neuplatnil, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na jeho strane, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Súd prvého stupňa správne vyčíslil aj výšku priznaných trov konania na strane vedľajšieho účastníka pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu v predmetnom spore, preto mu prináleží súdom prvého stupňa priznaná odmena. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam odvolateľa odvolací súd dodáva, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom.

Pokiaľ sa týka dôvodov, pre ktoré žalobca žiadal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd konštatuje, že neboli preukázané zákonné podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia.

Okolnosť, že vedľajšiemu účastníkovi - Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, bola poskytnutá dotácia, nie je dôvodom, ktorý by vylučoval priznať Združeniu trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením v predmetnom konaní.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú dôvodné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

K odvolacej námietke žalobcu, že vedľajší účastník môže vstupovať do konaní, resp. podávať žaloby len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, to znamená, že môže vstupovať do konaní, v ktorých sa bude spotrebiteľ domáhať ochrany práva spotrebiteľov na strane žalobcu a že sa má jednať o žaloby, resp. konania, ktorých predmetom je ochrana práv spotrebiteľov a nie individuálne prípady ochrany práv jedného spotrebiteľa, odvolací súd konštatuje, že aj táto odvolacia námietka žalobcu je nedôvodná.

Z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník môže vystupovať tak na strane navrhovateľa, ako aj na strane odporcu a zároveň, z uvedených ustanovení nevyplýva, a k takému záveru nie je možné dospieť ani žiadnym výkladom uvedených ustanovení, že by vedľajší účastník nemohol vystupovať v konaní na ochranu individuálnych práv jedného spotrebiteľa. Takýmto výkladom by došlo k popretiu účelu vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, splnomocnenej zákonom v spotrebiteľských sporoch. Ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba na základe zákona o ochrane spotrebiteľa (z. č. 250/2007 Z. z.), ak predmetom jej činnosti je ochrana spotrebiteľských práv.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu, že súd má povinnosť prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky ex offa a že aj v tomto prípade tak mal učiniť, odvolací súd konštatuje, že existenciou či neexistenciou neprijateľných podmienok v zmluve, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, nebolo potrebné sa zaoberať, a to z dôvodu, že v dôsledku vedľajším účastníkom uplatnenej námietky premlčania bola žaloba zamietnutá. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd ex offa sa zaoberá neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale nemôže sám, bez vznesenej námietky premlčania prihliadať na premlčanie práva. Námietka premlčania musí byť v konaní vznesená, aby súd na ňu mohol prihliadať.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania, úspešný odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania celkom vo výške 29,08 eur, pozostávajúce z odmeny za úkon - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,60 eur (§ 14 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), režijného paušálu vo výške 7,63 eur a z 20% DPH vo výške 4,85 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.